

198
 sanctione prohibem. Quia indignū ē.
 ut ab exteriis iudicē. qui p uinciales.
 & a se electos debet habere iudices.
 nisi fuerit appellatū. ^{Ad nos} Unde oportet.
 si aliquis epōx super certis accuset.
 criminib. ut ab omnib. audiat.
 qd in p uincia epōs. Quia nō pot
 et accusatū alicubi. quā in fo
 ro suo audiri. ut si quis iudicē
 fauentē sibi senserit. uocē de
 fensionis. si qd uero iudicē ad
 uersū sibi senserit. uocē appel
 lationis exhibeat. Appellan
 tē aut nō habet afflictio ulla. aut
 detentionis in luyioso custodia.
 si liceat appellatori. uitiatū in
 causa. appellationis remedio
 subleuare. Liceat etiā in cau
 sis criminalib. appellare. nec
 appellandi uox denegetur.
 et quē in supplicio sententia
 destinari. de eo qui pulsatus.
 ante iudicē. & de eo qui irat
 crim alicui obicit. & quā scrip
 tura pbandū sit obiectū cri
 men. Pulsatus ante suū iu
 dicē causā iudicet. & nō ante

suam iudicē pulsatus si uolue
 rit taceat. Et ut pulsatus quo
 tiens appellauerit. iudicē
 eis dentur. Siquis ergo ira
 tus crim alicū cui libet. teme
 re obiecit. cū tū nō est pro
 accusatione accipiendū. Sed
 pmissō tractandi spacio. id
 quod iratus dixit. p scriptu
 rā se pbaturū eē fateatur.

Ut si fortasse resipiscens. que p
 iracundia dixit. iterare aut
 scribere noluerat. non ut
 reus criminis teneatur. Omnis
 ergo qui crim obicit. scribat
 se pbaturū. Reuera ibi semp
 causa agatur. ubi crim ad
 mittitur. Et qui nō pbarit
 qd obicit. poenā quā intulit
 ipse patiat. Placuit etiā.
 si epōs accusatus appellauerit
 apostolicā sedem. id statuē
 dum. qd eiusdem sedis pontifex
 censuerit. Haec tam omnino
 in sacerdotū causa fit forma.
 ne quēquā sententia. non a suo
 iudice dicta constringat.